

บทที่ 3

ภูมิหลังของพระคัมภีร์

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความคำว่า “ภูมิศาสตร์แห่งพระคัมภีร์”
- จำแนกช่วงเวลาสำคัญทางประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์
- พรรณนาชีวิตประจำวันของคนในยุคสมัยต่างๆ ของพระคัมภีร์
- ให้คำจำกัดความคำว่า “โบราณคดีเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์”
- วิเคราะห์ว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ถูกเขียนขึ้นตั้งแต่เมื่อใด

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“แต่ดูก่อนพวกที่รัก อย่าลืมความจริงข้อนี้เสีย คือวันเดียวของพระเจ้า เป็นเหมือนหกพันปี และพันปีก็เหมือนหกวันเดียว” 2 เปโตร 3.8

คำนำ

บทนี้อธิบายถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของพระคัมภีร์และชีวิตประจำวันของคนในยุคสมัยต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ และยังบ่งบอกวันเวลาซึ่งหนังสือแต่ละเล่มในพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้น

ภูมิศาสตร์แห่งพระคัมภีร์

ภูมิศาสตร์คือ การศึกษาและการพรรณนาเกี่ยวกับโลก ดินแดนของโลก การเมืองและธรรมชาติแวดล้อมอันเป็นขอบเขต ตลอดจนลำน้ำสายต่าง ๆ

ภูมิศาสตร์แห่งพระคัมภีร์คือ การศึกษาส่วนที่เป็นดินแดนซึ่งเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ได้บังเกิดขึ้นแผนที่ต่าง ๆ ถูกใช้เพื่อแสดงให้เห็นภูมิศาสตร์ของดินแดนในพระคัมภีร์

เราได้รวบรวมแผนที่หลายแห่งไว้ในหลักสูตรนี้ ซึ่งแสดงถึงสถานที่ซึ่งเป็นที่เกิดของเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ เหตุการณ์ทุกอย่างในพระคัมภีร์ได้เกิดขึ้นในพื้นที่เล็ก ๆ ของโลก พื้นที่นั้นแสดงให้เห็นต่อไปนี้

พื้นที่ทางภูมิศาสตร์โดยทั่วไป

แผนที่นี้แสดงถึงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับโลกส่วนที่เหลือ เหตุการณ์ส่วนมากที่บันทึกในพระคัมภีร์ล้วนเกิดขึ้นภายในบริเวณซึ่งทำเครื่องหมายเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแผนที่

ประวัติศาสตร์ตามพงศาวดาร

พระเจ้าทรงประทานการทรงสร้างในขอบเขตแห่งนิรันดร์กาล พระองค์มิได้ถูกรอบครองโดยความคิดเรื่องกาลเวลาแบบทางโลก

“แต่ดูก่อนพวกที่รัก อย่าลืมความจริงข้อนี้เสีย คือวันเดียวของพระเจ้า เป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนวันเดียว” 2 เปโตร 3.8

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ทำหน้าที่การทำงานอยู่ในขอบเขตของความคิดเรื่องกาลเวลาแบบของโลก ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพงศาวดารบอกให้รู้ว่าเหตุการณ์หนึ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อใดในอดีต “ตามลำดับเวลา” หมายถึงเป็นระเบียบ หรือตามลำดับ ประวัติศาสตร์ตามลำดับเหตุการณ์จัดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตไว้ตามลำดับที่ถูกต้อง

ในโลกนี้ส่วนใหญ่การจัดวันเวลาของยุคสมัยถูกแบ่งออกเป็นช่วงใหญ่ ๆ ได้สองช่วง เวลาทั้งสองช่วงนี้ถูกแสดงไว้โดยใช้การลงท้ายตามหลังจำนวนของปี

B.C. จำนวนที่มีเครื่องหมายนี้กำกับไว้ข้างท้าย หมายถึงเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นก่อนการประสูติของพระคริสต์ (กคศ.)

A.D. จำนวนที่มีเครื่องหมายนี้กำกับไว้ข้างท้าย หมายถึงว่าเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหลังการประสูติของพระคริสต์ (คศ.)

เมื่อเราพูดว่าบางสิ่งได้เกิดขึ้น 250 B.C. นั้นหมายความว่า สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น 250 ปีก่อนพระ

คริสต์

เมื่อเราพูดว่า เหตุการณ์หนึ่งได้เกิดขึ้น 750 A.D. นั้นหมายความว่า เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น ภายหลังจากประสูติของพระคริสต์

เมื่อจำนวนเวลามี B.C. ตามหลัง จำนวนที่มากกว่าคือ วันเวลาที่เก่าแก่กว่า

เมื่อจำนวนเวลามี A.D. ตามหลัง จำนวนที่มากกว่าคือ เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง

ข้อสรุปต่อไปนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจการกำหนดวันเวลา

การกำหนดวันที่เกี่ยวกับลำดับวัน เดือน ปี

	กคศ. B.C.			คศ. A.D.	
500 กคศ.	300 กคศ.	100 กคศ.	100 คศ.	200 คศ.	500 คศ.

วันที่นี้เก่าแก่กว่าเพราะว่า มันเกิดขึ้นเมื่อ 500 ปีก่อน พระคริสต์

วันที่นี้คือเมื่อไม่นานมานี้เอง เพราะว่ามันเกิดขึ้นเมื่อ 500 ปี ภายหลังจากพระคริสต์

มีหลายวิธีด้วยกันที่เราสามารถที่จะทราบเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ของพระคัมภีร์

1. พระคัมภีร์เองบอกรวันที่ของเหตุการณ์บางอย่างไว้
2. การเขียนในสมัยแรกเริ่มของประวัติศาสตร์ก็มีการบอกรวันที่ไว้
3. โดยทางวิชาโบราณคดี โบราณคดีคือการศึกษาสิ่งต่างๆ ในสมัยโบราณ เป็นวิทยาศาสตร์ในการเรียนรู้เพื่อรับทราบเรื่องราวในยุคต่างๆ จากการศึกษาหลักฐานที่ยังคงเหลืออยู่ของวัฒนธรรมต่างๆ

โบราณคดีเกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็คือ การศึกษาถึงสิ่งที่ยังคงเหลืออยู่ ซึ่งพบได้ในดินแดนซึ่งพระคัมภีร์กล่าวไว้ บันทึกทางประวัติศาสตร์บางอย่างของพระคัมภีร์ได้มาจากการทราบวันเวลาของสิ่งที่ยังคงเหลืออยู่เหล่านี้

ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ของพระคัมภีร์

แผนภูมิที่หน้า และ แสดงถึงช่วงเวลาส่วนใหญ่ของลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ จดดูที่ คอลัมน์ที่สอง ในแผนภูมิ ซึ่งแสดงถึงช่วงต่าง ๆ 12 ช่วงของประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์ ซึ่งเริ่มต้นด้วย “การทรงสร้าง จนถึงอับราฮัม” และรวมถึง “การเผยแผ่ข่าวประเสริฐ”

คอลัมน์ที่หนึ่งและที่สาม แสดงถึงหนังสือต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ที่ถูกเขียนไว้ มีบันทึกไว้ว่า ระหว่างยุคของพระคัมภีร์เก่าและพระคัมภีร์ใหม่ มีช่วงว่างถึง 386 ปี ซึ่งไม่มีหนังสือเล่มใดถูกเขียนไว้เลยในระหว่างช่วงว่างนั้น

เครื่องหมายวงเล็บซึ่งมีลักษณะคล้าย () แสดงถึงหนังสือต่าง ๆ ซึ่งบันทึกช่วงเวลาบางเวลา ตัว

อย่างเช่น หนังสือปฐมกาล บันทึกไว้ในช่วงเวลา 1 และ 2

เมื่อเอ่ยถึงลำดับเหตุการณ์นี้ตามที่คุณศึกษาในพระคัมภีร์ สิ่งนี้จะช่วยคุณบ่งชี้ถึงเวลาที่เหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น

ขอให้อ่านคำบรรยายถึงเหตุการณ์สำคัญ ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาทั้งสิบสองของประวัติศาสตร์ทางพระคัมภีร์

1. จากการทรงสร้างจนถึงอับราฮัม (จากการทรงสร้างจนถึง 2000 กคศ.)

จากการทรงสร้างมหัศจรรย์ การล้มลงในความบาปของมนุษย์ การฆาตกรรมของเอเบลโดยคาอิน โนอาห์และการที่น้ำท่วมโลก และการสร้างหอบาเบล เหล่านี้คือบางเหตุการณ์สำคัญๆ ของพระคัมภีร์ช่วงนี้

2. อับราฮัมจนถึงโมเสส (2000 –1500 กคศ.)

ช่วงเวลานี้โดยประมาณ กินเวลาราวๆ 500 ปี ประสบการณ์ต่างของมนุษย์คนหนึ่งคือ อับราฮัม และผู้สืบเชื้อสายของท่านคือจุดสำคัญของช่วงเวลานี้

จากอับราฮัมนี้ พระเจ้าทรงยกชนชาติอิสราเอลขึ้น โดยผ่านชนชาตินี้ ซึ่งพระองค์มีพระประสงค์ที่จะเปิดเผยพระองค์เองแก่ชนชาติต่างๆ ในโลก ช่วงเวลานี้รวมถึงเรื่องราวต่างๆ ของอิสอัคซึ่งเป็นบุตรชายของอับราฮัม และบุตรชายของอิสอัคคือ ยาโคบ

ช่วงเวลาที่น่าสนใจที่สุดด้วยเรื่องราวของโยเซฟซึ่งเป็นบุตรชายของยาโคบ โยเซฟถูกขายเป็นทาสในอียิปต์ และเขาได้กลายเป็นผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งทีเดียว ภายหลังยาโคบและครอบครัวจึงตามไปอยู่ร่วมกับโยเซฟในอียิปต์

3. อพยพ (1500-1460 กคศ.)

ระหว่างปฐมกาลตอนปลายและอพยพตอนต้นประมาณ 100 ปีล่วงไป ครอบครัวของยาโคบได้ทวีจำนวนประชากรขึ้นเป็นชนชาติอิสราเอลตลอดระยะเวลาในช่วงนี้

ชาวอียิปต์กลายเป็นฝ่ายเกรงกลัว เพราะว่าการเพิ่มพลเมืองชาวอิสราเอลอย่างรวดเร็วเป็นเหตุให้ชาวอียิปต์กดขี่ชาวอิสราเอลก็ตกเป็นทาส โมเสสถูกเลี้ยงดูและเจริญเติบโตขึ้น และภายใต้การเป็นผู้นำของเขา ชนอิสราเอลก็สามารถอพยพออกจากอียิปต์ได้อย่างอัศจรรย์

หลังจากที่ใช้เวลาหนึ่งปีที่ภูเขาซีนาย ชาวอิสราเอลต้องเร่ร่อนอยู่ในทะเลทรายนานถึง 38 ปี ช่วงเวลานี้สิ้นสุดลงด้วยความตายของโมเสส และความเป็นผู้นำของอิสราเอลถูกมอบให้ชายที่ชื่อว่า โยชูวา

4. ชัยชนะเหนือคานาอัน (1460-1450 กคศ.)

ระหว่างช่วงเวลานี้ โยชูวาได้นำอิสราเอลเข้าสู่คานาอันเพื่อครอบครองเป็นเจ้าของแผ่นดินซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา เมื่อประชากรที่ไม่มีพระเจ้า ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณนั้นถูกทำให้พ่ายแพ้โดยกำลังกองทัพ แผ่นดินแห่งพระสัญญานั้นจึงถูกแบ่งแยกท่ามกลางชาวอิสราเอล 12 เผ่า ช่วงเวลา 10 ปี นี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือโยชูวา

5. ผู้วินิจฉัย (1450-1102 กคศ.)

นี่คือช่วงเวลาที่เราเจ้าประธานผู้วินิจฉัยให้ปกครองประชากรอิสราเอล นี่คือนช่วงเวลาแห่งยุคมืดในเรื่องราวของอิสราเอล เพราะว่าเป็นยุคแห่งการล้มเหลวฝ่ายจิตวิญญาณ ช่วงนี้ยืดเยื้อนานถึง 348 ปี

6. ราชอาณาจักร (1102-982 กคศ.)

ซามูเอล ผู้วินิจฉัยคนสุดท้ายของอิสราเอล ได้สถาปนาราชอาณาจักรแห่งอิสราเอลและเจิมตั้งซาอูลไว้เป็นกษัตริย์ กษัตริย์สามองค์คือ ซาอูล ดาวิดและซาโลมอน แต่ละองค์ครองราชย์ประมาณ 40 ปี

ระหว่างช่วงเวลานี้ชาติอิสราเอลได้รับความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดในประวัติศาสตร์ มีการปกครองที่มั่นคงและเขตแดนของอิสราเอลก็แผ่ขยายออกไป

เรื่องราวของช่วงนี้ก็เช่นเดียวกันกับช่วงเวลาต่อไปนี้อีกสามช่วงซึ่งถูกบันทึกไว้ใน 1 และ 2 ซามูเอล 1 และ 2 พงศกษัตริย์ 1 และ 2 พงศาวดาร

ช่วงเวลาแห่งราชอาณาจักรกินเวลานานถึง 120 ปี และแล้วราชอาณาจักรก็ถูกแบ่งแยก

7. ราชอาณาจักรทั้งสอง (982-722 กคศ.)

เมื่อไอธสที่ชั่วของซาโลมอนคือ เรโหโบอัม ขึ้นครองราชย์ เผ่าต่างๆ ทางเหนือได้ก่อการจลาจลและเอาใจออกห่าง แล้วจัดตั้งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือขึ้นต่างหากคือ อิสราเอล อาณาจักรทางฝ่ายใต้กลายเป็นที่รู้จักกันในนามราชอาณาจักรยูดาห์

8. ยูดาห์ดำรงอยู่เพียงอาณาจักรเดียว (722-587 กคศ.)

อิสราเอล ซึ่งเป็นราชอาณาจักรฝ่ายเหนือพ่ายแพ้แอสซีเรียใน 722 กคศ. ประชากรถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่แอสซีเรีย

หลังจากความตกต่ำของอิสราเอล ราชอาณาจักรฝ่ายใต้แห่งยูดาห์ดำรงอยู่ต่อมาอีก 135 ปี กษัตริย์หลาย ๆ องค์ของยูดาห์แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อพระเจ้า ประชาชนจึงไม่ตกอยู่ในความบาปมากนัก

9. การตกเป็นเชลย (587-538 กคศ.)

ทั้ง ๆ ที่มีคำเตือนหลายหนจากผู้เผยพระวจนะหลายคน ในที่สุดยูดาห์ก็ได้ถล่มเข้าสู่ความบาปจนกระทั่งพระเจ้าทรงทอดทิ้งให้ตกอยู่ในความพ่ายแพ้โดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ซึ่งกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

นครเยรูซาเล็มถูกทำลายล้างและประชากรของพระเจ้าผู้ซึ่งเมื่อสองสามร้อยปีก่อนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนอย่างอัศจรรย์ บัดนี้ต้องเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปด้วยโซ่ตรวน

10. การปฏิสังขรณ์ (538-391 กคศ.) (การกลับคืนสู่สภาพดี)

เมื่อกษัตริย์ซึ่งทรงพระนามว่า ไชรัสกลายเป็นผู้นำของบาบิโลน พระองค์ทรงอนุญาตให้ประชากรของพระเจ้ากลับสู่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อซ่อมสร้างนครและปฏิสังขรณ์พระวิหารแห่งการนมัสการ

เศรุบบาเบล เป็นผู้นำกลุ่มชนที่เดินทางกลับเพื่อก่อตั้งตนเองใหม่ในดินแดนแห่งพระสัญญา

บันทึกต่าง ๆ ของเรื่องราวในช่วงนี้จะพบในหนังสือเอสรา เนหะมีย์และเอสเธอร์
 ช่วงเวลาแห่งการปฏิสังขรณ์นี้กินเวลานานถึง 147 ปี

ระหว่างพันธสัญญา

391-5 กคศ.

พันธสัญญาเดิมปิดฉากลงเมื่ออิสราเอลกลับสู่คานาอัน และแล้วก็เป็นเวลาประมาณ 400 ปี
 ระหว่างพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่

ไม่มีหนังสือพระคัมภีร์เล่มใดถูกเขียนไว้ในระหว่างช่วงเวลานี้เลย ไม่มีข่าวสารใด ๆ เลยในช่วง
 เวลานี้ มีเพียงการเขียนที่มีได้มาจากพระเจ้า

ตลอดระยะเวลาช่วงนี้ ปาเลสไตน์ถูกปกครองโดยพวกเปอร์เซีย (536-333 กคศ.) โดยกรีก (33-
 323 กคศ.) โดยอียิปต์ (323-204 กคศ.) โดยซีเรีย (204-165 กคศ.) โดยแมคคาเบียน (165-63
 กคศ.) และโดยโรม (63 กคศ. ตลอดมาจนถึงเวลาของพระคริสต์)

11. ชีวิตของพระคริสต์ (5 กคศ. – คศ. 28)

ชีวิตภายหลัง 400 ปีล่วงแล้ว พระเจ้าทรงยกยอห์นผู้ให้บัพติศมาขึ้น ให้จัดเตรียมมรรคาสำหรับ
 การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์

พระเยซูจำเป็นต้องเสด็จมาเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยชาติที่เต็มไปด้วยบาป พระสัญญาของแผนการ
 แห่งความรอดนี้ถูกกำหนดขึ้นครั้งแรกในสวนเอเดนเมื่อมนุษย์ทำบาปครั้งแรก (ปฐมกาล 3.15)

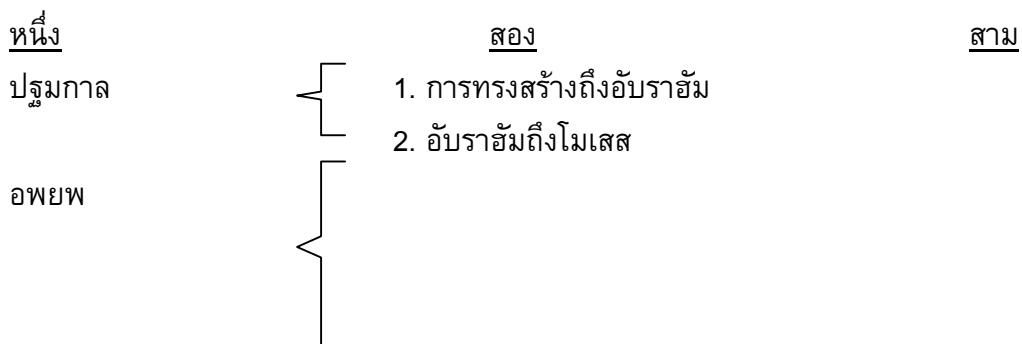
พระเยซูทรงถือกำเนิดอย่างอัศจรรย์จากหญิงพรหมจารี ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่อิสราเอลใน
 ฐานะของพระเมสสิยาห์ แต่กลับถูกปฏิเสธ ทรงถูกนำไปตรึงที่กางเขนเพื่อบาปของมนุษยชาติทั้งปวง
 และพระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตายโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

มัทธิว มาระโก ลูคา และยอห์นบันทึกสิ่งเหล่านี้ไว้ตลอดช่วงเวลา 33 ปี

12. การเผยแผ่สะพัตของข้าวประเสริฐ (คศ. 28-100)

ช่วงเวลานี้ครอบคลุมไปถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายหลังการดำรงชีวิตของพระเยซู และการเสด็จ
 กลับสู่สวรรค์หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ซึ่งบันทึกการเผยแผ่สะพัตของข้าวประเสริฐจากเยรู
 ซาเล็มออกไปจนถึงยูเดีย สามาเรียและไกลสุดจนถึงส่วนต่างๆ ของแผ่นดินโลก

ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ของพระคัมภีร์

เลวีนิติ

กัณฑ์การวิถิ

เฉลยธรรมบัญญัติ

โยชูวา

ผู้วินิจฉัย
รูฐ

1 ซามูเอล
2. ซามูเอล

1 พงษ์กษัตริย์
2 พงษ์กษัตริย์

1 พงศาวดาร
2 พงศาวดาร

เอสรา
เนหะมีย์
มาลาคี

3. การอพยพ

4. ชัยชนะ

5. ผู้วินิจฉัย

6. ราชอาณาจักร

7. สองราชอาณาจักร
8. ยูดาห์ ราชอาณาจักรเดียว

9. การเป็นเชลย

10. การฟื้นฟู

โยบ
สดุดี
สุภาษิต
ปัญญาจารย์
เพลงโซโลมอน
อิสยาห์
เยเรมีย์
บทเพลงคร่ำครวญ
เอเสเคียล
ดาเนียล
โฮเซยา
โยเอล
อาโมส
โอบาดีห์
โยนาห์
มีคาห์
นาฮูม
ฮาบากุก
เศฟันยาห์
ฮักกัย
เศคาริยาห์

ระหว่างพันธสัญญาทั้งสอง

หนึ่ง

สอง

สาม

มัทธิว
มาระโก
ลูกา
ยอห์น

11. ชีวิตของพระคริสต์

โรม

กิจกรรมของอัครทูต	{	12. การเผยแผ่ข่าวประเสริฐ	1 และ 2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี 1 และ 2 เธสะโลนิกา 1 และ 2 ทิโมธี ฟิลิโมน ดิทัส ฮีบรู ยากอบ 1 และ 2 เปโตร 1 และ 2 และ 3 ยอห์น ยูดาห์ วิวรรณ์
-------------------	---	---------------------------	---

ชีวิตในสมัยต่างๆ ของพระคัมภีร์

การศึกษาพระคัมภีร์ ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี ทำให้ได้รู้รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของประชาชนในสมัยต่างๆ ของพระคัมภีร์

การลำดับเวลาเมื่อเขาเดินทางไปยังอียิปต์ ประชาชนชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในถิ่นที่ เขาเคลื่อนย้ายฝูงสัตว์เลี้ยงของเขาไปด้วย ฝูงสัตว์ก็ต้องเที่ยวหาทุ่งหญ้าสดและน้ำ

หลังจากการอพยพออกอียิปต์ และใช้เวลาปีแล้วปีเล่าเดินทางอยู่ในทะเลทราย ชาวอิสราเอลก็ได้ตั้งรกรากอยู่ในดินแดนแห่งพระสัญญาคือ กานาอัน จากช่วงเวลานั้น ชีวิตของประชาชนธรรมดาๆ ดำเนินตามรูปแบบซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากตลอดเวลาหลายปี

ชาวไร่ชาวนาก็ทำอาชีพกสิกรรมในทุ่งนาหรือทำหัตถกรรมในหมู่บ้านขณะที่ผู้หญิงและเด็กอยู่บ้าน การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพสำคัญทั้งคู่ ยังมีการหาปลาและการหัตถกรรมทุกชนิดในหมู่บ้านรวมทั้งการทำช่างไม้ การทำภาชนะใช้สอยประเภทเครื่องปั้นดินเผาและงานเครื่องหนัง

น้ำมีให้ใช้น้อยเพราะว่าแผ่นดินร้อนและแห้งแล้งเกือบตลอดปี น้ำได้มาจากการตักจากบ่อประจำหมู่บ้านด้วยกระบวยที่ทำด้วยหนังแพะ บ่อน้ำนี้คือสถานที่สำคัญทางสังคมของพวกผู้หญิง

ประชาชนสวมกระโปรงยาวเพื่อช่วยให้เย็น วัสดุที่ใช้ทำกระโปรงถูกแบ่งแยกโดยความมั่งคั่ง คนที่มีฐานะร่ำรวยสามารถจับจ่ายผ้าที่ย้อมสีสดใสมาสีได้

บ่อยครั้งที่เด็ยที่เสื้อผ้าสามารถบ่งบอกถึงอาชีพของคนใส่ได้ ตัวอย่างเช่น พวกปุโรหิตมีเสื้อผ้าพิเศษสวมใส่ พวกอาจารย์ (ผู้นำทางศาสนาของอิสราเอล) สวมกระโปรงสีฟ้ามีขลิบริมเป็นพิเศษ

รองเท้ายกก็ทำมาจากหนังวัวเป็นพื้นแล้วมีเส้นหนังสายผูกมัดจนถึงข้อเท้า

การแต่งงานถูกจัดโดยพ่อแม่ คนหนุ่มสาวมีโอกาสพบปะกันทางสังคมน้อยมาก เจ้าสาวนั้นถือกันว่าเป็นเหมือนทรัพย์สมบัติซึ่งทำประโยชน์ให้ครอบครัวได้ ดังนั้นเธอจะต้องได้รับค่าสินสอดเต็มราคาที่เจ้าสาวควรได้ ชีวิตทั่วไปมีศูนย์กลางอยู่ที่บ้าน

ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ไม่มีโรงเรียนสำหรับเด็กๆ ของคนธรรมดา พ่อแม่จึงสอนเด็กๆ ให้รู้จักศาสนาและความชำนาญในการปฏิบัติสิ่งต่างๆ ประจำวัน

พอถึงสมัยของพระเยซู การศึกษาของเด็กหญิงก็ยังคงอยู่ที่บ้านโดยมีแม่เป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้นหมด ส่วนเด็กชายไปโรงเรียนที่ธรรมศาลาตั้งแต่อายุหกขวบเป็นต้นไป พระคัมภีร์เดิมคือตำราที่พวกเขาใช้เรียน แม้แต่วิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณกรรมและกฎหมาย นักเรียนที่เป็นคนพิเศษจะถูกส่งไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเรียนจากอาจารย์ทางศาสนา เด็กแต่ละคนต้องเรียนวิชาการคำด้วย

เมื่อเด็กชายอายุครบ 13 ปี เขากลายเป็น "Bar Mitzvah" ซึ่งเป็นธรรมเนียมของยิวในฐานะ "บุตรผู้รู้กฎหมาย" ที่เป็นเช่นนี้หมายความว่า เขาถูกพิจารณาว่าเป็นชายสมบูรณ์เต็มตัวแล้ว

ความตายท่ามกลางประชาชนอิสราเอลถือว่าการทำพิธีอย่างประณีตสมฐานะ ซึ่งรวมถึงพิธีร้องไห้คร่ำครวญด้วย บางครั้งผู้มีอาชีพรับจ้างจะถูกว่าจ้างให้ไปร้องไห้ในงานศพ สมัยพระคัมภีร์ใหม่ศพถูกชำระและห่อไว้ในผ้าชนิดพิเศษซึ่งใช้ในการฝังศพ ประชาชนที่ยากจนก็ถูกฝังไว้ในหลุมหรือถ้าธรรมดา แต่สำหรับผู้มั่งคั่งจะมีอุโมงค์ซึ่งขุดเข้าไปในหินใหญ่และปิดผนึกปากอุโมงค์ด้วยแผ่นหินสกัดทั้งแผ่น

ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างกฎหมายพลเรือนกับกฎหมายของศาสนาในอิสราเอล ที่หน้าประตูเมืองหรือหน้าปากทางเข้าหมู่บ้านคือสถานที่ซึ่งถูกใช้เป็นที่ตัดสินความ ปัญหาต่างๆ อย่างเป็นทางการ ศาลสูงสุดในสมัยพระคัมภีร์ใหม่คือแซนเฮดริน ซึ่งประกอบด้วยชาย 70 คนที่ประชุมกันในพระวิหาร

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจชาวโรมันเป็นผู้ที่บังคับควบคุมอิสราเอลตลอดระยะเวลาในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ สามารถยินยอมให้ชาวอิสราเอลเสนอคำตัดสินใดๆ ก็ได้ภายใต้ข้อกฎหมายของพวกยิว ยกเว้นการลงโทษให้ถึงแก่ความตาย

ชีวิตทางศาสนาของชาวอิสราเอลมีศูนย์กลางอยู่ที่ธรรมศาลาเป็นอันดับแรก และหลังจากนั้นก็อยู่ที่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม กฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติทางศาสนาตามพระคัมภีร์เดิมถูกบัญญัติขึ้นโดยพวกปุโรหิตและพวกเลวี

วันสำคัญทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของปีคือ วันทำการไถ่บาปมลทิน ในวันนั้นหาปุโรหิตต้องเข้าไปในห้องชั้นในที่สุดของพระวิหาร เพื่อประกอบพิธีลบมลทินบาปสำหรับตนเองและสำหรับประชาชน

ประเพณีอื่นๆ รวมถึงปัสกาซึ่งเป็นวิธีหนึ่งเพื่อระลึกถึงการที่อิสราเอลอพยพจากอียิปต์ งานฉลองในวันเพนเทคอสเต ก็เป็นเครื่องหมายถึงการเริ่มต้นฤดูเก็บเกี่ยว งานฉลองในเทศกาลอยู่เพ็งก็เป็นพิธีในเทศกาลเก็บเกี่ยว งานฉลองเทศกาลปूरิม ก็คือการรำลึกถึงการช่วยกู้อิสราเอลของพระนางเอสเธอร์ และงานฉลองพิธีการเปาเตอร์ ก็เป็นเครื่องหมายของการเริ่มต้นปีใหม่

ระหว่างตอนปลายสมัยของพระคัมภีร์เดิมและตอนต้นของพระคัมภีร์ใหม่ การนมัสการเคลื่อนย้ายจากพระวิหารใหญ่ไปนมัสการที่ธรรมศาลาประจำท้องถิ่น การถือปฏิบัติเช่นนี้เริ่มจากวันที่อิสราเอลตกเป็นเชลยและไม่มีพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม

เฉพาะผู้ชายเท่านั้นที่สิทธิและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการนมัสการในธรรมศาลา พวกผู้หญิง

และเด็กมีที่นั่งอยู่ต่างหากที่เขาจัดไว้ให้ กระบวนการในการนมัสการรวมถึงการกล่าวข้อความประเภทหลักข้อเชื่อ คำอธิษฐาน และการอ่านจากธรรมเนียมปฏิบัติและการพยากรณ์ จากนั้นก็ตามมาด้วยการสั่งสอนและเป็นเวลาสำหรับให้คนถามผู้เทศนา ข้อพระวจนะจากพระคัมภีร์เดิมถูกบรรจุไว้ในหนังสือม้วนที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งคนที่เปิดออกอ่านได้จะต้องเป็นผู้มีความรู้ทางธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น

เรื่องราวของพระคัมภีร์เขียนขึ้นตามภูมิหลังของชนบทรอบค้อมในนครบคริวและชีวิตในชนบทซึ่งไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยนับเป็นเวลาหลาย ๆ ศตวรรษ

เรื่องราวทางพระคัมภีร์ยังเขียนไว้ตามภูมิหลังซึ่งมีจักรวรรดิต่างๆ ทำสงครามรอบๆ อิสราเอลและอิทธิพลของจักรวรรดิโรมัน โรมได้ขยายอำนาจเพื่อปกครองอิสราเอลในช่วงเวลาที่พระเยซูทรงพระชนม์อยู่

หนังสือเล่มต่าง ๆ ถูกเขียนขึ้นมาเมื่อใด

หนังสือเล่มต่าง ๆ ของพระคัมภีร์มิได้ถูกจัดไว้เป็นระเบียบตามพงศาวดาร ซึ่งหมายความว่าหนังสือเหล่านั้นไม่ได้ถูกจัดระเบียบตามเวลาที่เขียนไว้จริง

นักวิชาการพระคัมภีร์นิยมใช้รายละเอียดหรือข้อมูลจากอย่างน้อยสองแหล่งเพื่อบ่งชี้วันเวลาเมื่อหนังสือนั้น ๆ ถูกเขียนขึ้น

หนึ่ง บางครั้งพระคัมภีร์ก็อ้างถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งช่วยบอกในเรื่องวันเวลาในการเขียน ตัวอย่างเช่น ที่อ้างไว้ในหนังสือลูกา ซึ่งระบุชื่อของเจ้าเมืองที่ปกครองในปีและรัชสมัยต่างไว้โดยละเอียด (ลูกา 3.1)

สอง มีข้อเขียนทางโลกในยุคแรกหลายเรื่องที่เขียนโดยนักประวัติศาสตร์และนักปรัชญาซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อ้างอิงเกี่ยวข้องกับในพระคัมภีร์ด้วย

รายชื่อต่อไปนี้จะถูกจัดไว้ในระเบียบตามพงศาวดารซึ่งเป็นไปตามวันเวลาที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งหนังสือหลาย ๆ เล่มที่ถูกเขียนขึ้น

พันธสัญญาเดิม

<u>หนังสือ</u>	<u>เวลาก่อน ค.ศ.</u>
ปฐมกาล	1400
อพยพ	1400
เลวีนิติ	1400
กันดารวิถี	1400
เฉลยธรรมบัญญัติ	1400

โยชูวา	1235
ผู้วินิจฉัย	1025
1 ซามูเอล	1000-850
2 ซามูเอล	1000-850
1 พงศ์กษัตริย์	970-850
สดุดี	970-440
ปัญญาจารย์	962-922
เพลงซาโลมอน	962-922
โยบ	900
สุภาพิต	900
2 พงศ์กษัตริย์	850-586
โอบาดีห์	848-841
โยเอล	835-796
โยนาห์	780-750
อาโมส	765-750
โฮเซยา	755-715
อิสยาห์	750-680
มีคาห์	740-690
เยเรมีย์	640-586
เพลงคร่ำครวญ	640-586
นาฮูม	630-612
ฮาบากุก	625
เศฟันยาห์	621
เอเศเคียล	593-571
ฮักกัย	520
เศคาริยาห์	520-515
บทที่ 9-14	หลังจากปี 500
เอสเธอร์	486-465
เนหะมีห์	445
มาลาคี	433-400
เอสรา	400
รูธ	399-300
1 พงศาวดาร	350
2 พงศาวดาร	350
ปัญญาจารย์	175

พันธสัญญาใหม่

<u>หนังสือ</u>	<u>วันเวลา ค.ศ.</u>
ยากอบ	45
มาระโก	50
1 เซสโลนิกา	51-52
2 เซสโลนิกา	51-52
I โครินธ์	54-55
II โครินธ์	55-56
กาลาเทีย	55-56
โรม	56-58
ลูกา	58-63
เอเฟซัส	61-62
ฟิลิปปี	61-62
ฟีเลโมน	62
โคโลสี	62-63
กิจการ	63
I เปโตร	64
I ทิโมธี	64
II ทิโมธี	64
ทิตัส	64
II เปโตร	66
ฮีบรู	68
มัทธิว	75
I ยอห์น	85-90
ยอห์น	90-100
ยูดา	90-125
วิวรณ์	96
II ยอห์น	96
III ยอห์น	97

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 3

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. จากช่วงเวลาในรายชื่อที่หนึ่ง จงหาคำอธิบายซึ่งเหมาะสมที่สุดกับรายชื่อในคอลัมน์ที่สอง และเขียนเฉพาะตัวอักษรใส่ลงในช่องว่างหน้าคำที่ใช้อธิบายในรายชื่อที่หนึ่ง

<u>รายชื่อที่หนึ่ง</u>	<u>รายชื่อที่สอง</u>
_____ การทรงสร้างถึงอับราฮัม	a. กิจการและจุดหมายต่างๆ กล่าวถึงเรื่องราวนี้ไว้
_____ อับราฮัมถึงโมเสส	b. มัทธิว มาระโก ลูกาและยอห์นเป็นผู้เล่าเรื่องนี้
_____ อพยพ	c. การปลดปล่อยอิสราเอลออกจากอียิปต์ได้เกิดขึ้นระหว่างช่วงเวลานี้
_____ ชัยชนะ	d. อิสราเอลมีชัยชนะเหนือดินแดนพระสัญญาในช่วงเวลานี้
_____ ผู้วินิจฉัย	e. นี่คือช่วงเวลาแห่งการทำบาปครั้งยิ่งใหญ่ เป็นระยะเวลาซึ่งพระเจ้าทรงตั้งผู้วินิจฉัยให้มาปลดปล่อยอิสราเอล
_____ ราชอาณาจักร	f. อิสราเอลถูกแยกออกเป็นสองอาณาจักรในช่วงเวลานี้
_____ อาณาจักรทั้งสอง	g. ระยะเวลาซึ่งซาอูล ดาวิดและโซโลมอนเป็นกษัตริย์
_____ ยูดาเท่านั้น	h. อิสราเอลและยูดาเป็นทาสในช่วงเวลานี้
_____ การตกเป็นเชลย	i. เยรูซาเล็มและพระวิหารได้รับการปฏิสังขรณ์ในช่วงเวลานี้
_____ การกลับสู่สภาพดี	j. ยูดาเป็นอาณาจักรเดียว
_____ ชีวิตของพระคริสต์	k. เรื่องราวของโนอาห์ คาอิน อาเบลและหอบาเบลเกิดขึ้นในระหว่างช่วงเวลานี้
_____ การแพร่กระจายของ	l. อับราฮัม อิสอัค ยาโคบและโยเซฟคือบุคคลสำคัญ

ข่าวประเสริฐ

ในระหว่างช่วงเวลานี้

3. ภูมิศาสตร์ บอก _____ เหตุการณ์หนึ่งได้เกิดขึ้น
4. ประวัติศาสตร์ หรือ พงศาวดาร บอก _____ เหตุการณ์หนึ่งได้เกิดขึ้น
5. อะไรคือโบราณคดีทางพระคัมภีร์

6. อะไรคือภูมิศาสตร์ทางพระคัมภีร์

คำตอบบททดสอบ บทที่ 3

1. “แต่ดูก่อนพวกที่รัก อย่าลืมความจริงข้อนี้เสียคือ วันเดียวของพระเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เหมือนกับวันเดียว” 2 เปโตร 3.8
2. k.
l.
c.
d.
e.
g.
f.
j.
h.
i.
b.
a.
3. สถานที่ซึ่ง
4. เวลาที่
5. โบราณคดีทางพระคัมภีร์คือ การศึกษาถึงสิ่งซึ่งยังเหลืออยู่ซึ่งพบว่ามีอยู่ในดินแดนที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ เป็นวิทยาการซึ่งได้รับความรู้จากสมัยต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ โดยการศึกษาจากสิ่งซึ่งมีอยู่หรือหลงเหลืออยู่ของวิวัฒนาการต่าง ๆ
6. ภูมิศาสตร์ของพระคัมภีร์คือ การศึกษาว่าเหตุการณ์ในพระคัมภีร์เกิดขึ้นที่ใด